

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXX. Confirmat Decretum circa receptionem oblatorum, probationem,
admissionem ad habitum in Provincia Sanctorum Ludovici, & Elzearii
Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Francisci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Decretum
irritans.

inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 10. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogant.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis seu Provinciae & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut earundem præsentium transcriptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5.
die 12. Nov.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Novemb. 1659. Pontificatus nostri Anno quinto.

LXXX.

Confirmat Decretum circa receptionem oblatorum, probationem, admissionem ad habitum in Provincia Sanctorum Ludovici, & Elzearii Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Francisci.

De his oblati vide sup. ad Constit. 66. Cum sicut, hujus Pont. ubi cavetur ne recipiantur nisi cum bienniali novitiatu, & quarto voto, &c.

Edita A. D.
1659.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Alias pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Diffinitorum Provinciae Sanctorum Ludovici, & Elzearii Congregationis Gallicanæ Tertii Ord. S. Francisci nobis exposito, quod Regula d. Tertii Ord. Cap. II. & Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 15. determinant unum annum probationis pro Novitiis, Constitutiones verò generales ejusdem Tertii Ord. ab hac Sede approbatae determinant duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, seu servientium, qui emittunt tria vota solemnia Religionis, ac insuper quartum votum, de non procuranda alia conditione à sua, Cap. I. §. II. de Fratribus Oblatis, sel. autem reor. Clemens Papa Octavus prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem die 19. Martii 1603. emanatam ordinavit, ut unaquæque Religio sua specialia Instituta observare teneatur circa Fratrum Oblatorum receptiones.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quo pro consolatione quorundam Fratrum Oblatorum, qui tunc in d. Tertio Ordine existebant, Superiores ipsius Tertii Ord. consenserunt aliàs ut à rec. me. Urbano PP. VIII. prædecessore pariter nostro, procuraretur dispensatio pro dd. Fratribus Oblatis super ipsorum quarto voto, & licentia transeundi ad statum Fratrum Conversorum, seu

Laicorum, cum assumptione Caputii, sicut de facto idem Urbanus prædecessor die 26. Augusti 1641. dispensavit cum Fratribus Oblatis, qui tunc in d. Tertio Ordine existebant; quodque ab illo tempore in aliquibus Conventibus dictæ Congregationis Tertii Ord. diversis, & differentibus modis factæ fuerunt receptiones dictorum Fratrum Oblatorum, siquidem aliqui Superiores sibi persuadentes prædictas Constitutiones Generales Tertii Ordinis determinantes duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, esse contrarias Regulæ Tertii Ord. & Concilio Tridentino prædictis requirentibus unum tantum annum probationis in Novitiis admittunt in Ordinem Fratres Oblatos sine Caputio, cum uno tantum anno probationis.

§. 2. Et ulterius occasione litterarum d. Urbani prædecessoris in simili forma Brevis super præmissis emanatarum, per quas ipse Urbanus prædecessor dispensavit cum dd. Oblatis, qui tunc erant in Ordine super quarto voto, eisque concessit transitum ad statum Laicalem post decem annos à sua receptione; Fratres Oblati qui de novo recipiuntur in ordine quartum votum ab Oblatis emittendum non emittunt, ac post tempus aliquorum annorum assunt Caputium sine ulla auctoritate hujus S. Sedis, & dispensatione Constitutionum generalium d. Tertii Ord. contra quas novus status, seu conditio in Religionem inducitur.

§. 3. In aliis verò Conventibus Tertii Ord. & Congregationis hujusmodi admittuntur d. Fratres Oblati, seu Servientes, juxta formam Constitutionum generalium Ordinis cum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, idque eo magis, quòd cum sit dispensatio ipsa est de voto jam factò, non verò de facièdo, & prædictus Urbanus prædecessor dispensavit cum Oblatis, qui votum emiserant, & tunc temporis in Ordine existebant, minime verò ordinavit aliquid circa Oblatos in futurum recipiendos, aut quoad hoc Constitutiones generales Ordinis immutavit. Ista autem diversas, & differentes Fratrum Oblatorum receptiones non minimam parere in d. Congreg. Tertii Ord. confusionem, & plures scrupulos, ac dubia ingerere in animos; Et propterea Nobis humiliter supplicato, ut dignemur declarare.

§. 4. Primò, an Constitutiones generales dicti Tertii Ord. requirentes duos annos probationis in Oblatis, seu Fratribus Servientibus, vota solemnem emittentibus, sint contrariæ tam Regulæ ejusdem Tertii Ord. quàm Decreto Concil. Trident. unum annum probationis exigentibus in Novitiis? Secundò, an occasione relaxationis, & dispensationis factæ à memorato Urbano prædecessore cum Fratribus Oblatis, qui tunc temporis existebant in Ordine super ipsorum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, & super assumptione Caputii post decem annos, possint de novo recipi Oblati, seu Servientes cum uno anno solum probationis ac admitti ad Capitulum & statum Laicorum, possitque talis usus, & status novus introduci contra generalia statuta Ordinis sine debita auctoritate Sedis Apostolicæ. Tertio, an Fratres Oblati qui in tali statu novo & non approbato à Sede prædicta fuerunt admissi in Religionem, sint verè Religiosi, & professi. Quarto, an dicta dispensatio concessa ab Urbano prædecessore prædicto pro Oblatis qui tunc temporis existebant in Ordine, impediatur quominus recipiantur in Ordinem Fratres oblatis juxta formam Constitut. generalium d. Tertii Ord. ab eadem Sede approbatum?

§. 5. Nos negotium hujusmodi Venerab. Fratribus Amilio Camerinen. & Carolo Clusin. Episcopis demandavimus, à quibus emanavit Decretum tenoris qui sequitur videlicet: Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini de Alteriis Episcopus Camerin. & D. de Vecchis Episcopus Clusin. auctoritate Apostolica sibi specialiter commissa omni-

bus maturè perpensis censuerunt, & declaraverunt, sicuti hoc præsentis decreto censent, & declarant. Primò, non obstante Concilium Tridentinum, nec Regulam Tertii Ordinis quominus Oblati, seu Servientes juxta tenorem Constitutionum generalium d. Ordinis debeant biennio integro probari, & eo expleto ad professionem admitti. Secundò, non posse admitti ad Caputium, seu statum Laicorum Fratres Oblatos, seu Servientes qui admissi sunt in Religionem post Breve san. mem. Urbani octavi, cum dictum Breve loquatur tantum de illis Oblatis qui tunc existerent in Ordine: Tertio, dictos Oblatos de novo receptos in statu novo, & non approbato à Sancta Sede non esse veros Religiosos: Quarto, dictum Breve Urbani non impedire quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati juxta formam Constitutionum generalium d. Tertii Ord. à Sancta Sede approbatarum, non obstantibus quibuscumque in contrarium. Romæ 9. Octobris 1659. E. Episcopus Camerinen. Secret. C. de Vecchis Episc. Clusin. S. C. C. Sec.

§. 6. Cum autem sicut prædicti Exponentes Nobis denudò nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolica confirmationis nostræ robore communiri summo perè desiderant: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 7. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac suos plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 10. Decembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXI.

Quod Monachi S. Basilii Hispaniarum possint deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam quam floccum vocant.

IN CAUSA SALAMANTINA
CUCULLÆ.

IN Congregatione Sacrorum Rituum Ordinaria habita coram Sanctissimo, Eminentissimus D. Cardinalis Azzolinus retulit controversiam Monachorum Sancti Basilii, & Sancti Benedicti Hispaniarum super usu Cucullæ amplæ talaris, quam floccum nuncupant. Et juribus utriusque partis hinc inde, necnon Voto Sac. Rotæ auditis, ac maturè perpensis, Sanctitas Sna censuit, decrevitque licuisse, ac licere Monachis Sancti Basilii deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in ejusdem usu. Die 27. Septemb. 1659.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchetti.

Loco † Sigilli.

Franc. Maria Phœbus Sac. Rit. Congr. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **C**ontroversiam inter dilectos filios Sancti Basilii ex una, & Sancti Benedicti Ordinum Monachos in Hispaniis degentes ex altera partibus super usu Cucullæ amplæ, talaris, quam floccum nuncupant, vertentem pro commissa Nobis cœlitus pastoralis officii cura, sine debito terminare cupientes, litemque super eadem controversia pendentem à quibusvis Judicibus (quorum omnium, & singulorum, necnon collitigantium nomina, cognomina, & qualitates, ac litis, & causæ hujusmodi statum, & merita, cæteraque etiam speciali, & individua mentione digna præsentibus haberi volumus pro expressis) ad Nos harum serie avocantes, ac dilectum pariter filium Dionysium Mungo Abbatem d. Ordinis S. Basilii specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Dionysii Abbatis Generalis totiusque Ordinis prædicti S. Basilii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, juribus utriusque partis hinc inde, necnon voto dilectorum filiorum Capellanorum nostrorum Sacri Palatii Apostolici Auditorum auditis, ac maturè perpensis auctoritate Apostolicæ earumdem tenore præsentium decernimus licuisse, ac licere Monachis ejusdem Ordinis S. Basilii deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in ejusdem usu: litemque prædictam perpetuò suppressimus, & extinguimus.

§. 2. Decernentes pariter ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus habere, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Palatii prædicti Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus litis hujusmodi pendentiæ, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, & quatenus opus sit prædictorum Ordinum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes: illis aliàs in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris 1659. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Dat. P. An. 5. die 20. Dec.

Quod